برای رادیو پارس

درود بر همه‌ی هموطنان ارجمند بر شنوندگان محترم

نوشتن سرگذشت سی ساله در دورانی که زندگی من دستخوش تحولاتی شده بود، برایم یک نوع سرگرمی آرامش‌بخش شده بود. به شکل یادداشت‌های روزانه شروع کردم و بعد وقتی قلم روی کاغذ آمد اختیار را از دستم گرفت و سی سال ادامه پیدا کرد یعنی از ۱۹۶۹ تا ۱۹۹۳

این سرگذشت در حقیقت خاطرات آدم‌های سیاسی یا تاریخ‌نگاری نیست بلکه سیاه‌قلم یک اثر تقریباً شبه‌ادبی است که پرسناژ اول آن هم من هستم متاسفانه اینکه حرف‌های زیادی در این کاغذها فقط آوردم و بیرون ریختم اما اگر در حقیقت به آن نگاه کنیم می‌بینیم از ورای آن سیاه‌قلم ویژگی‌های یک دوران سخت سی ساله در ۳۰ سال فقط تاریخی جامعه شرقی جامعه‌ی نیمه‌فئودالی در حال رشد ایران، سوسیالیسم روسی و سوئدی تبعید و زندگی انگلستان به طور عجیب به وسیله‌ی سیاه‌قلم سینماتوگرافی تصویر می‌کند و من چیز دیگری هم جز این نمی‌خواهم بگویم من یک شاعرم فقط

اجازه بدهید شعری از آثار [illegible] بخوانم